

Nr 152.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag för budgetåret 1951/52 till arbetsmarknadsstyrelsen och den offentliga arbetsförmedlingen jämte i ämnet väckta motioner.

(3:e avd.)

Sedan Kungl. Maj:t i propositionen nr 1 under femte huvudtiteln, punkterna 45—50, framlagt preliminära förslag i ämnet, har Kungl. Maj:t i propositionen nr 135, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för den 23 februari 1951, föreslagit riksdagen att

dels besluta, att å personalförteckningen för arbetsmarknadsstyrelsens permanenta organisation antalet kontorsbiträden i Ca 8 skall ökas med 24;
dels fastställa av departementschefen förordad avlöningsstat för arbetsmarknadsstyrelsens permanenta organisation, att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1951/52;

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att i personalförteckningen för den offentliga arbetsförmedlingens permanenta organisation vidtaga de ändringar, som påkallas av vad i propositionen föreslagits;

dels fastställa av departementschefen förordad avlöningsstat för den offentliga arbetsförmedlingens permanenta organisation, att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1951/52;

dels ock under femte huvudtiteln för budgetåret 1951/52 anvisa till Arbetsmarknadsstyrelsen: Avlöningar ett förslagsanslag av 2 724 000 kronor;

till Arbetsmarknadsstyrelsen: Omkostnader ett förslagsanslag av 671 000 kronor;

till Arbetsmarknadsstyrelsen: Krisorganisationen ett förslagsanslag av 900 000 kronor;

till Den offentliga arbetsförmedlingen: Avlöningar ett förslagsanslag av 12 692 000 kronor;

till Den offentliga arbetsförmedlingen: Omkostnader ett förslagsanslag av 3 450 000 kronor;

till Den offentliga arbetsförmedlingen: Krisorganisationen ett förslagsanslag av 2 500 000 kronor.

Utskottet har i förevarande sammanhang till behandling förehaft följande motioner, nämligen

från första kammaren:

I: 407 av herrar *Svedberg* och *Karl August Johanson*,

I: 408 av herrar *Svärd* och *Cassel*,

- I: 409 av herr *Herbert Hermansson*,
 I: 410 av herrar *De Geer* och *Weiland*,
 I: 411 av fru *Svenson m. fl.*,
 I: 412 av herr *Anderberg* och fru *Sjöström-Bengtsson*,
 I: 413 av herr *Boo m. fl.* samt
 I: 414 av herr *Falk*,

från andra kammaren:

- II: 556 av herr *Åqvist m. fl.*,
 II: 557 av herr *Johansson* i Mysinge *m. fl.*,
 II: 558 av herr *Jacobson* i Vilhelmina *m. fl.*,
 II: 559 av fru *Torbrink m. fl.*,
 II: 560 av herr *Nolin m. fl.*,
 II: 561 av fru *Johansson* i Norrköping *m. fl.*,
 II: 562 av herr *Andersson* i Dunker *m. fl.* samt
 II: 563 av herr *Skoglund* i Umeå *m. fl.*

Yrkandena i motionerna redovisas i det följande.

Arbetsmarknadsstyrelsen.

Arbetsmarknadsstyrelsen: Avlöningar. Anslaget är i gällande riksstat uppfört med 2 781 000 kronor.

Arbetsmarknadsstyrelsens organisation har ännu icke granskats av 1950 års arbetsförmedlingsutredning. Kameralbyrån har dock i vissa delar blivit översedd genom styrelsens egen försorg. Slutlig ställning anses icke f. n. kunna tagas till frågan om byråns organisation. Departementschefen anför härom bl. a. följande.

Inom ramen för de av styrelsen angivna personalindragningarna böra emellertid vissa tjänsteutbyten kunna företagas. Jag förordar sålunda, att i stället för en till indragning avsedd amanuens tjänst medel beräknas för en befattning som kontorsskrivare i Cg 17 å kamerala sektionen. Samtidigt bör den hittillsvarande tjänsten å krisorganisationen som kontorsskrivare i Cg 17 indragas. Jag har icke något att erinra mot att en tidigare för revisionssektionen avsedd amanuens tjänst återföres till denna sektion, varigenom en krisorganisationen tillhörande amanuens tjänst kan indragas. En befattning som kontorist i Ce 13 bör vidare ersättas med en kanslibiträdets tjänst i Ce 11 å revisionssektionen. Liksom styrelsen räknar jag med att två kontorsbiträdets tjänster kunna indragas å normalorganisationen samt en assistenttjänst i Cg 19 å krisorganisationen. I övrigt kan jag icke f. n. förorda några förändringar beträffande kameralbyrån.

Avlöningskostnaderna för kameralbyrån kunna vid bifall till vad jag nu förordat beräknas minska med 13 396 kronor för år under nu ifrågakvarande anslag samt med 28 164 kronor under anslaget till arbetsmarknadsstyrelsens krisorganisation.

En befattning i Cg 19 å arbetsvårdssektionen föreslås ombildad till extra ordinarie tjänst. Arvodet till en konsulent å yrkesvägledningssektionen har beräknats enligt 28 löneklassen i stället för, såsom nu är fallet, 27 löneklassen. Arvodestjänsten innehades nämligen av en befattningshavare, som var tjänstledig från en extra ordinarie befattning och i denna var placerad i 28 löneklassen. Vidare föreslås att befattningen i Cg 24 å försvarsbyrån utbytes mot en assistenttjänst i Ce 22.

Till följd av departementschefens förslag om tryckning i stället för stencilering av vissa publikationer anses en expeditionsvakt och ett kontorsbiträde kunna indragas. Kostnadsminskningen härigenom har beräknats till 10 884 kronor.

Med hänsyn till 3-procentsnedräkningen skall anslaget minskas med ytterligare sammanlagt 69 200 kronor. Å andra sidan bör anslaget ökas med dels 684 kronor för nyssnämnda höjning av ett konsulentarvode dels ock det för löneklassuppflyttningar erforderliga beloppet, 36 000 kronor. Anslaget har sålunda nedräknats med avrundat 57 000 kronor.

Jämlikt grunderna för den reglerade befordringsgången böra 24 nya ordinarie kontorsbiträdestjänster inrättas.

Arbetsmarknadsstyrelsen: Omkostnader. I riksstaten för innevarande budgetår ha för ändamålet anvisats 632 000 kronor.

Anslagsposten till sjukvård föreslås höjd med 3 000 kronor under det att medelsbehovet till bränsle, lyse och vatten samt till övriga expenser för eget behov beräknas nedgå med 2 000 resp. 7 000 kronor.

Tryckning av blanketter för länsarbetsnämndernas behov ombesörjes f. n. av styrelsen, men utgifterna härför belasta den offentliga arbetsförmedlingens omkostnadsanslag. Departementschefen förordar, att dessa tryckningskostnader i fortsättningen bestridas från en särskild delpost till expenser för annat än eget behov, som bör uppföras under här ifrågavarande anslag. Under posten har beräknats ett belopp av 50 000 kronor. Omkostnadsanslaget för den offentliga arbetsförmedlingen föreslås minskat med motsvarande belopp.

I propositionen redogöres för vissa besparingsåtgärder beträffande broschyrer, som tryckts för yrkesvägledningens räkning. Styrelsen hade vidare föreslagit, att vissa för yrkesvägledningsverksamheten avsedda publikationer, som f. n. stencileras, i fortsättningen skulle tryckas. Med hänsyn till minskade pappers- och lönekostnader skulle tryckningsförfarandet bli något billigare. Styrelsen hade sedermera under hand upplyst, att sedan papperspriserna stigit den mera pappersbesparande tryckningsmetoden kunde förväntas medföra en avsevärd besparing. Departementschefen biträder styrelsens förslag i denna del.

Posten till publikationstryck föreslås minskad med 5 000 kronor, medan anslaget i dess helhet beräknas stiga med 39 000 kronor.

Arbetsmarknadsstyrelsen: Krisorganisationen. För innevarande budgetår ha för ändamålet anvisats 900 000 kronor.

Någon möjlighet att under nästa budgetår avveckla arbetsmarknadsstyrelsens organisation för ärenden angående byggnadsregleringen anses icke föreligga. Även för utlänningsärenden erfordras särskild personal.

Departementschefen utgår ifrån att avlöningskostnaderna, som under budgetåret 1949/50 uppgingo till ca 874 000 kronor, om oförutsedda omständigheter icke tillkomma skola kunna begränsas till högst 800 000 kronor (oberäknat merkostnader på grund av rörlig förhöjning av lönerna utöver 12 %).

Till omkostnader för krisorganisationen beräknas oförändrat belopp, 100 000 kronor. Hela anslaget har sålunda uppförts med oförändrat (800 000 + 100 000) 900 000 kronor.

Den offentliga arbetsförmedlingen.

1950 års arbetsförmedlingsutredning har avlämnat två betänkanden, varav det ena behandlar arbetsförmedlingens permanenta organisation samt den del av krisorganisationen, som sysslar med utlänningsärenden, medan det andra betänkandet avser den del av krisorganisationen, som handhar ärenden rörande byggnadsregleringen. Det första betänkandet innefattar inga förslag rörande organisationen i Stockholms stad, vilken utredningen avser att behandla särskilt. I propositionen redogöres för betänkandena samt däröver avgivna yttranden.

Behovet av offentlig arbetsförmedling m. m.

Departementschefen uttalar, att höga krav måste ställas på arbetsförmedlingens service. Han är ense med utredningen om att någon allmän standardsänkning i detta hänseende icke bör äga rum. Kundtjänstens omfattning bör emellertid icke sträcka sig utöver vad som framstår såsom nödvändigt för att arbetsförmedlingen skall kunna fullgöra sin huvuduppgift — att åstadkomma en snabb utjämning av utbud och efterfrågan på arbetskraft. Under nu rådande förhållanden anses det möjligt att utan uppgivande av väsentliga värden göra vissa indragningar inom arbetsförmedlingen.

Arbetsförmedlingens andel i omsättningen på arbetsmarknaden kan enligt departementschefens uppfattning icke f. n. anses alltför liten. Huruvida den framdeles kommer att visa sig tillräcklig torde bli beroende av den allmänna utvecklingen på arbetsmarknaden. F. n. synas dock ansträngningarna böra inriktas på att öka omsättningsandelen utan personalförstärkning.

Arbetsförmedlingens organisation bör — fortsätter departementschefen — icke f. n. inriktas på beredskap mot massarbetslöshet. Förstärkningar måste

dock vid behov snabbt kunna tillföras arbetsförmedlingen. Den nuvarande anordningen med särskilt anslag till förmedlingens krisorganisation anses tillgodose de krav som kunna uppställas i detta hänseende.

Länsarbetsnämnderna och deras kanslier.

Antalet ledamöter i nämnderna är nu, inberäknat ordförande och vice ordförande, i Stockholms stad 8, i Malmöhus län 11, i ettvart av Göteborgs och Bohus län samt Västerbottens län 10 samt i övriga län 9. Ledamöterna förordnas av Kungl. Maj:t. Förslag till ledamöter lämnas beträffande ordförande, vice ordförande och ytterligare en ledamot av chefen för arbetsmarknadsstyrelsen. I fråga om 6 — i Stockholms stad 5 — ledamöter föreslå följande myndigheter eller organisationer vardera en, nämligen landstingen (städer utanför landsting), hushållningssällskapen (utom Stockholms stad), svenska arbetsgivareföreningen, landsorganisationen, tjänstemännens centralorganisation samt de erkända arbetslöshetskassornas samorganisation.

Arbetsförmedlingsutredningen hade föreslagit, att länsarbetsnämnderna skulle bestå av, förutom ordförande och vice ordförande, en ledamot utsedd efter förslag av chefen för arbetsmarknadsstyrelsen samt tre ledamöter utsedda efter förslag av svenska arbetsgivareföreningen, landsorganisationen och tjänstemännens centralorganisation. Landshövdingen borde vara självskriven ordförande i nämnden samt icke uppbära något arvode, vilket sistnämnda förslag skulle innebära en årlig kostnadsminskning av 45 000 kronor.

Genom den av utredningen förordade organisationen skulle antalet ledamöter minska med 78, vilket beräknades innebära en årlig besparing av 46 800 kronor. Arvodet till ledamöterna, f. n. 50 kronor per månad, bortsett från ordföranden och vice ordföranden, borde vidare ersättas med ett mindre, fast arvode å 200 kronor per år samt särskilda sammanträdesarvoden å 20 kronor för sammanträde. Härigenom kunde en ytterligare besparing på ca 20 000 kronor uppkomma.

Departementschefen anför härom i huvudsak följande.

Enligt min mening bör en särskild jordbruksrepresentant ingå i länsarbetsnämnderna, möjligen med undantag av nämnderna i vissa norrländska län, där det kan vara lämpligare med en företrädare för skogsbruket, samt arbetsnämnden i Stockholms stad, beträffande vilken andra synpunkter böra beaktas. Jag finner det vidare angeläget, att i varje nämnd fortfarande ingår minst en kvinna. Med hänsyn till vikten av ett nära samarbete mellan arbetsförmedlingen och arbetslöshetskassorna bör även den särskilda representationen för dessa kassor bibehållas, i vart fall intill dess att den översyn av arbetslöshetsförsäkringen, som f. n. planeras, blivit slutförd. Slutligen är det utan tvivel i vissa sammanhang av värde, att landstingen och städerna utanför landsting äro företrädna i nämnderna.

Även om vissa administrativa skäl och kostnadsskäl kunna åberopas för att minska antalet ledamöter, är jag med hänsyn till det anförda icke beredd att tillstyrka en så betydande minskning som föreslagits av utredning-

en. Det synes dock möjligt att utan eftergivande av de intressen jag anser böra tillgodoses uppnå någon reduktion av antalet ledamöter. Jag förordar, att länsarbetsnämnd som regel skall bestå av ordförande, vice ordförande, tre ledamöter utsedda efter förslag av resp. svenska arbetsgivareföreningen, landsorganisationen och TCO, en ledamot utsedd efter förslag av de erkända arbetslöshetskassornas samorganisation samt två ledamöter utsedda efter förslag av chefen för arbetsmarknadsstyrelsen. Det torde vara möjligt att inom denna ram, som innebär att nämnderna skola bestå av 8 ledamöter, inberäknat ordförande och vice ordförande, tillgodose samtliga de i det föregående berörda intressena. Samtidigt skulle antalet ledamöter minskas med minst en per nämnd.

Utredningens förslag att landshövdingarna skola vara självskrivna ordförande i nämnderna torde böra upptagas först i ett senare sammanhang. Även frågan om en reglering av arvodena till länsarbetsnämndernas ledamöter bör anstå tills vidare.

F. n. finnas inom länsarbetsnämndernas kanslier 17 tjänster för konsulenter för det kvinnliga arbetsförmedlingsområdet (en inspektörstjänst i Stockholm samt 16 tjänster i Ce 22). Vid huvudkontoren finnas 7 förste assistenttjänster (lönegrad 22) för vissa samordningsuppgifter (s. k. koordinatortjänster). Arbetsförmedlingsutredningen, som räknat med oförändrad organisation i Stockholm och Göteborg, hade föreslagit, att konsulenttjänsterna i övriga län skulle indragas, varigenom 15 sådana tjänster skulle utgått ur organisationen. Däremot hade utredningen räknat med att 7 koordinatortjänster fortfarande erfordrades (i Södermanlands, Östergötlands, Malmöhus, Älvsborgs, Örebro, Västmanlands och Gävleborgs län). Arbetsmarknadsstyrelsen hade föreslagit, att — bortsett från Stockholm och Göteborg, — sammanlagt 15 tjänster i 22 lönegraden för konsulent- och koordinatorsuppgifter skulle bibehållas.

Departementschefen framhåller, att länsarbetsnämnderna böra ha sådan personalutrustning, att de kunna icke blott sköta de löpande arbetsuppgifterna utan även företa utredningar rörande aktuella arbetsmarknadsspörsmål m. m. samt över huvud taget fullgöra uppgifter, som fordras för en aktiv arbetsmarknadspolitik. De av utredningen föreslagna indragningarna av konsulenttjänster innebära enligt hans mening en försvagning av nämndernas kapacitet i angivna hänseenden. Av besparingsskäl tillstyrkes emellertid flertalet av ifrågavarande indragningar. Dock anses en tjänst i 22 lönegraden för de nu behandlade uppgifterna böra finnas, utom i de av utredningen angivna 7 länen, i Jönköpings, Värmlands, Västerbottens och Norrbottens län, där särskilt stora krav torde ställas på länsarbetsnämnderna.

Departementschefen förutsätter att de föreslagna tjänsterna vid behov kunna utnyttjas för att förstärka organisationen inom län, för vilket särskild befattning ej beräknats.

Enligt hans förslag skola sålunda, bortsett från nämnderna i Stockholms stad samt Göteborgs och Bohus län, 11 tjänster i 22 lönegraden för konsulent- och koordinatorsuppgifter finnas. En av de indragna tjänsterna (i Uppsala län) föreslås emellertid ersatt med en assistenttjänst i 19 lönegraden.

Av tjänsterna som socialhjälpinspektör anses befattningen i Göteborgs

och Bohus län böra indragas medan tjänsterna i Västernorrlands och Norrbottens län böra behållas.

De vakantsatta tjänsterna föreslås skola utgå ur personalplanerna. Skulle förstärkning av länsarbetsnämndernas kanslier komma att erfordras på grund av omfattande arbetslöshet anses detta behov åtminstone till en början få tillgodoses genom extraanställning av personal inom krisorganisationen.

Kontors- och ombudsorganisationen.

Det nuvarande systemet med uppdelning av arbetsförmedlingsorganen på huvudkontor, avdelningskontor av fem klasser, expeditioner av två klasser samt Orts- och lokalombud fastställdes i samband med 1947 års riksdags beslut om definitivt förstatligande av arbetsförmedlingen. I detta system föreslås ej annan ändring än att beteckningen avdelningskontor skall användas icke blott för heltidskontoren utan även för deltidkontoren, som nu benämnas expeditioner.

Departementschefen har i denna del bl. a. anfört följande.

Enligt min uppfattning finnas goda skäl såväl för en viss centralisering till de större kontoren som för att ambulerande förmedling under vissa förutsättningar är att föredraga framför anlåtande av ombud. Ombudsorganisationen torde kunna reduceras. I hur stor utsträckning detta kan ske torde dock icke kunna bedömas utan närmare prövning. Särskilt bör undersökas hur det av arbetsmarknadsstyrelsen planerade skriftliga anmälningsförfarandet för arbetslösa kassamedlemmar fungerar. Jag finner det lämpligt att erfarenhet härom inhämtas genom en tids försöksverksamhet. Denna bör ges begränsad omfattning och icke leda till någon kostnadsökning. Närmare bestämmelser i ämnet torde böra meddelas av Kungl. Maj:t.

Jag finner det värdefullt, att organisationen vid behov kan snabbt anpassas efter utvecklingen. Det synes lämpligt, att Kungl. Maj:t äger att inom den ram riksdagen fastställer genom beräkning av antalet tjänster i olika lönegrader för arbetsförmedlingen besluta om ändringar i kontorsorganisationen. Antalet kontor i varje klass bör därför fastställas av Kungl. Maj:t. Befogenheten att bestämma vilka kontor, som skola hänföras till viss klass, synes böra kunna tillkomma arbetsmarknadsstyrelsen såvitt angår de lägsta klasserna.

Utredningen hade föreslagit, att 44 kontor skulle indragas och ett nytt kontor inrättas. Arbetsmarknadsstyrelsen hade för sin del tillstyrkt indragning av 31 kontor och ansett, att med inrättandet av det av utredningen föreslagna nya kontoret (i Huddinge) kunde anstå. Styrelsen hade vidare i vissa fall annan uppfattning än utredningen om kontorens inplacering i kontorsklass. Utredningens förslag beträffande de fyra högsta kontorsklasserna (1A, 1B, 2 och 3) hade tillstyrkts av styrelsen utom beträffande ett kontor (Karlskoga), som borde nedflyttas från 1 B till klass 2, samt ett kontor (Kumla), som enligt utredningens förslag skulle nedflyttas från klass 3 till klass 4 men som enligt styrelsen borde behållas i sin nuvarande klass. Såväl utredningen som styrelsen hade föreslagit 53 deltidkontor. I klass 4,

som är den lägsta klassen av heltidskontor, hade styrelsen emellertid föreslagit 70 kontor medan utredningen endast föreslagit 59.

Departementschefen tillstyrker de ändringar beträffande de fyra högsta klasserna, som föreslagits av utredningen, och förordar sålunda dennas förslag även i fråga om Kumlakontoret. Beträffande kontoret i Karlskoga anses en sänkning av kontorsklassen i enlighet med arbetsmarknadsstyrelsens förslag befogad. Departementschefen anför vidare.

Vad angår de kontor i de tre lägsta klasserna som såväl utredningen som styrelsen ansett nu kunna indragas kan jag biträda förslagen. Med hänsyn till vad styrelsen anfört och till vad som i övrigt framkommit vid remissbehandlingen anser jag mig däremot böra förordna avvikelse från utredningens förslag i fråga om några kontor. Där arbetsmarknadsstyrelsen föreslagit indragning eller lägre placering än utredningen har jag följt styrelsens förslag utom i ett fall (kontoret i Markaryd), där jag ansluter mig till utredningens av länsarbetsnämnden tillstyrkta förslag om uppflyttning från klass 5 till klass 4. Jag har vidare i några fall tagit hänsyn till att kontor enligt vad som upplysts kan tillföras ytterligare uppgifter genom indragning av ombud eller att kontors indragning eller nedflyttning skulle framtvunga tillsättande av ombud i sådan utsträckning, att vinsten bleve ingen eller obetydlig. I några fall har verksamhetens utveckling under år 1950 syntts ge anledning till annat ställningstagande än utredningens och i andra fall synes förmedlingsområdets läge och kommunikationsförhållanden motivera en starkare organisation än utredningen föreslagit. Slutligen föreligga i ett par fall andra särskilda förhållanden, som jag ansett böra vara bestämmande för ställningstagandet.

Departementschefens förslag i de nu åsyftade fallen ha närmare angivits å s. 57 i propositionen. Utskottet får härutöver hänvisa till bilaga 1 till propositionen, som upptar fördelningen av arbetsförmedlingskontoren på olika klasser enligt såväl nuvarande organisation som utredningens, styrelsens och departementschefens förslag. Det sammanlagda antalet kontor — f. n. 251 — beräknades av utredningen till 208 och av styrelsen till 220. Kungl. Maj:ts förslag innebär en organisation med 217 kontor.

Specialförmedlingarna m. m.

Förutsättningar för att taga definitiv ställning till frågan om yrkesvägledningens organisation saknas ännu. Spörsmålet om arbetsfördelningen mellan skolan och ungdomsförmedlingen föreslås få upptagas i ett senare sammanhang. Huruvida yrkesvägledningen skall göras till föremål för en särskild allsidig utredning anses böra prövas sedan en nu av berörda myndigheter tillsatt samarbetskommitté slutfört sitt arbete.

Departementschefen har icke något att erinra mot arbetsförmedlingsutredningens förslag i fråga om tjänster inom ungdomsförmedlingen, innebärande en ny tjänst i lönegrad 16 i Bollnäs samt uppflyttning av en befattning från lönegrad 16 till 19 i Trollhättan och Haparanda. Den av arbetsmarknadsstyrelsen föreslagna förstärkningen av Solnakontoret med en tjänst för ungdomsförmedling anses böra prövas sedan utredningen slutfört

sin granskning av förmedlingsorganisationen i Stockholms stad. Departementschefen har icke heller funnit tillräckliga skäl för bifall till styrelsens förslag att uppflytta en ungdomsförmedlingstjänst i Kiruna från 16 till 19 lönegraden.

Inom tjänstemannaförmedlingen föreslås indragning av tre tjänster.

Departementschefen har intet att erinra mot en förstärkning av arbetsvärden genom omdisposition av tjänster. Arbetsvårdsavdelningarna i Karlstad och Umeå föreslås skola tillföras en ny befattning vardera i lönegrad 16, varjämte en ny tjänst för ändamålet skall inrättas vid kontoret i Vänersborg (lönegrad 19). Han kan däremot icke f. n. tillstyrka styrelsens förslag om nya tjänster i Eskilstuna, Jönköping och Västervik för ifrågavarande ärenden.

I fråga om artist- och musikerförmedlingen hade utredningen föreslagit, att förmedlingsverksamheten för fritidsmusiker och fritidsartister i princip skulle överlämnas till Svenska musikerförbundet samt att fem av de åtta expeditionerna inom denna förmedlingsgren skulle indragas. Departementschefen biträder detta förslag, dock att Gävleexpeditionen bör finnas kvar under hela nästa budgetår. Han räknar sålunda med indragning under nästa budgetår av fyra expeditioner inom artist- och musikerförmedlingen.

Utredningen hade föreslagit, att arbetsförmedlingen i princip icke längre skulle ombesörja förmedling av hemvårdarinnor. Departementschefen framhåller, att ett genomförande av detta förslag skulle vara förknippat med olägenheter genom att splittra förmedlingsverksamhet, som har ett nära praktiskt samband. Han anför vidare.

Å andra sidan kan icke bortses från den omständigheten, att hemvårdarinneförmedlingen kan föranleda icke obetydliga anspråk på utbyggnad av arbetsförmedlingen. Det nuvarande systemet leder också till att vissa kommuner erhålla en förmån, som andra icke erhålla. Med hänsyn till nu angivna omständigheter synes den av socialstyrelsen och landskommunernas förbund ifrågasatta lösningen att kommun, som anlitar arbetsförmedlingen för förmedling av hemvårdarinnor, ersätter staten för dess kostnader, vara ett gott uppslag. Jag förordar, att detsamma genomföres. Till följd härav böra de tjänster, som av utredningen föreslagits till indragning med den huvudsakliga motiveringen att de utnyttjas för hemvårdarinneförmedling, tills vidare kvarstå å arbetsförmedlingens stat. I stället bör under avlöningsanslaget beräknas en inkomst motsvarande på ifrågavarande förmedling belöpande lönekostnader. Ersättningen från kommunerna bör i huvudsak begränsas till avlöningskostnaderna. För att förenkla beräkningen bör Kungl. Maj:t äga fastställa lämplig beräkningsgrund. Jag uppskattar nu angivna inkomst till 50 000 kronor för helt år.

De för förmedling av sjukvårdspersonal avsedda vakanta tjänsterna föreslås nu skola avföras ur planerna.

Personalorganisationen.

De av departementschefen förordade ändringarna i klassindelningen av kontoren medföra i fråga om kontorsföreståndarebefattningarna

uppflyttning av 19 kontorsföreståndare till högre lönegrad eller beträffande deltidskontoren förlängning av tjänstgöringstiden,

nedflyttning av 24 kontorsföreståndare till lägre lönegrad eller beträffande deltidskontoren förkortning av tjänstgöringstiden, samt

indragning av 34 kontorsföreståndarebefattningar, av vilka dock fyra i enlighet med utredningens förslag böra tillföras andra kontor såsom assistentbefattningar i oförändrad lönegrad.

Beträffande organisationen i övrigt föreslås att 30 tjänster skola ersättas med högre sådana, därav i 21 fall utbyte av aspiranttjänst mot assistentbefattning i 16 lönegraden.

Utredningen hade föreslagit indragning av 58 tjänster och arbetsmarknadsstyrelsen av 32. Departementschefen har förordat dels indragning av 10 konsulttjänster i lönegrad 22 samt utbyte av en sådan tjänst (Uppsala) mot en assistenttjänst i lönegrad 19, dels ock att en tjänst som socialhjälpinspektör i Göteborg, 4 tjänster i 19 lönegraden för artist- och musikerförmedling samt 3 tjänster i 16 lönegraden inom tjänstemannaförmedlingen skola indragas. Härutöver förslår han, att vissa angivna befattningar icke skola bibehållas, varigenom de av honom till indragning förordade tjänsterna inom normalorganisationen sammanlagt uppgå till 42.

Utredningen hade föreslagit nyinrättande av 16 tjänster och arbetsmarknadsstyrelsen av 17. Departementschefen förordar för sin del 12 nya tjänster.

Det totala antalet tjänster inom normalorganisationen minskas enligt departementschefens förslag med 60 på sätt följande sammanställning utvisar.

Lönegrad	Ökning el. minskning	Lönegrad	Ökning el. minskning
25	— 1	$\frac{1}{2}$ 16	— 2
24	+ 1	10—14	— 29
22	— 5	$\frac{1}{2}$ 14	— 8
19	— 6	9	— 1
16	+ 2	4—8	+ 2
$\frac{2}{3}$ 16	— 16	$\frac{1}{2}$ 4—8	+ 3
			— 60

Av hela antalet heltidsbefattningar i 9 och högre lönegrader, 1 188 tjänster, äro f. n. 402 ordinarie. Enligt departementschefens uppfattning bör antalet ordinarie tjänster kunna ökas något. Han förordar ordinariesättande av såväl de 60 tjänster, som föreslagits av utredningen, som några av de av arbetsmarknadsstyrelsen föreslagna — nämligen 6 tjänster i lönegrad 22 för ungdomsförmedlingen. Vid bifall härtill skulle i 25 lönegraden samtliga 26 tjänster vara ordinarie, i 24 lönegraden 19 av 24 tjänster, i 22 lönegraden 125 av 176 tjänster samt i 19 lönegraden 168 av 304 tjänster. Med anledning av den reglerade befordringsgången för biträdespersonal böra vidare 14 nya kontorsbiträdestjänster i Ca 8 inrättas.

Den av departementschefen förordade organisationen beräknas medföra en kostnadsminskning av ca 361 000 kronor för helt år, inberäknat 12 % rörlig förhöjning. Med tillägg av den för hemvårdarinneförmedlingen beräknade inkomstposten, 50 000 kronor, uppgår kostnadsminskningen i nu

ifrågavarande del till ca 411 000 kronor för år. Härutöver beräknas en besparing å 100 000 kronor i fråga om ombudsorganisationen.

Vad angår genomförandet av förslagen anför departementschefen följande.

Jag förordar, att såväl den nya kontorsorganisationen som den nya personalorganisationen skola träda i kraft den 1 januari 1952. Ett skäligt hänsynstagande till personalen torde dock förutsätta en viss övergångstid därefter. Å andra sidan böra givetvis indragningar i många fall kunna företagas före 1951 års utgång. Genomförandet av den av mig föreslagna organisationen förutsätter, att tjänster få av arbetsmarknadsstyrelsen flyttas. I viss utsträckning torde tjänster få komma att disponeras på annat sätt än som nu förutsatts. Det bör ankomma på Kungl. Maj:t att meddela de övergångsbestämmelser i fråga om kontors- och personalorganisationerna, som befinnas erforderliga.

Krisorganisationen.

Utredningen hade föreslagit, att 11 befattningar som utlänningsassistenter borde indragas. I propositionen understrykes angelägenheten av att indraga ytterligare sådana befattningar.

I fråga om länsarbetsnämndernas byggnadsavdelningar hade utredningens majoritet förordat, att sju tjänster skulle indragas. Två ledamöter av utredningen hade emellertid ansett väsentligt större indragningar möjliga, nämligen sammanlagt 15, resp. 23. Arbetsmarknadsstyrelsen hade bestämt motsatt sig varje indragning och framhållit, att arbetsuppgifterna kunde beräknas öka under nästa budgetår. Departementschefen anför härom följande.

Jag är ense med utredningen om att för byggnadsregleringens handhavande måste finnas en organisation av sådan storlek och utformning, att ärendenas handläggning såväl från samhällets som den enskildes synpunkt tillgodoser rimliga krav. Kontrollen av byggnadsregleringens efterlevnad måste likaledes upprätthållas. Såsom utredningen och arbetsmarknadsstyrelsen framhållit har kontrollverksamheten betydelse bl. a. för säsongutjämningen inom byggnadsbranschen och därmed för belastningen å arbetslöshetsförsäkringen. En nedskärning av organisationen i enlighet med reservanternas förslag kan befaras medföra vissa risker i angivna hänseenden. Utredningsmajoritetens förslag till indragningar bygga på förhållandena under innevarande budgetår. Såsom arbetsmarknadsstyrelsen anført tala vissa omständigheter för att arbetsbelastningen på byggnadsavdelningarna kommer att bli större under nästa budgetår. Jag förutsätter, att styrelsen — i den mån så låter sig göra i samarbete med statens organisationsnämnd — tillvaratar alla möjligheter till ytterligare rationalisering av verksamheten samt att de av utredningen anförda synpunkterna därvid beaktas. Möjligheterna att genomföra de av utredningsmajoriteten föreslagna indragningarna torde emellertid få göras beroende av utvecklingen i fråga om arbetsbelastningen. Prövningen bör därför ankomma på Kungl. Maj:t.

I fråga om skriv- och kontorsbiträden har någon klar gräns icke uppehållits mellan den permanenta organisationen och krisorganisationen. Biträdesbehovet föreslås skola närmare undersökas genom arbetsmarknadsstyrelsens försorg. Sex biträdestjänster anses i likhet med utredningens förslag kunna indragas. Förutnämnda två ledamöter ha förordat indragning av 27 resp. 31 biträden.

Anslagsberäkningar.

Den offentliga arbetsförmedlingen: Avlöningar. Anslaget är i gällande riksstat uppfört med 12 897 000 kronor.

Den föreslagna minskningen av antalet ledamöter i länsarbetsnämnderna beräknas medföra en kostnadsminskning av 16 000 kronor för år. Såsom förut nämnts beräknas departementschefens förslag i övrigt innebära en besparing av 361 000 kronor i fråga om den lönegradsplacerade personalen samt 100 000 kronor i fråga om ombudsorganisationen. Härtill kommer den beräknade inkomsten, 50 000 kronor, genom avgifter från kommuner, vilkas hemvårdarinnor förmedlas genom arbetsförmedlingen. Den sammanlagda minskningen under avlöningsanslaget uppskattas sålunda till 527 000 kronor för helt år inberäknat 12 % rörlig förhöjning. Då den nya kontors- och personalorganisationen föreslås skola träda i kraft den 1 januari 1952 och även därefter en viss övergångstid måste beräknas, har anslaget nedräknats med 390 000 kronor. Å andra sidan bör anslaget höjas på grund av löneklassuppflyttningar och reglerad befordringsgång med 185 000 kronor. Hela anslaget har alltså upptagits till 12 692 000 (—205 000) kronor.

Den offentliga arbetsförmedlingen: Omkostnader. Anslaget har för innevarande budgetår anvisats med 3 515 000 kronor. Anslagsposten till reseersättningar har minskats med 15 000 kronor. Vid behandlingen av omkostnadsanslaget för arbetsmarknadsstyrelsen föreslog departementschefen, att under nämnda anslag skulle uppföras en särskild post å 50 000 kronor till expenser för annat än eget behov, från vilken post kostnaderna för blanketter för arbetsförmedlingens behov borde bestridas. På grund härav har expensposten under nu ifrågavarande anslag nedräknats med 50 000 kronor.

Anslaget föreslås alltså sänkt med 65 000 kronor till 3 450 000 kronor.

Den offentliga arbetsförmedlingen: Krisorganisationen. Med hänsyn till belastningen å anslaget under budgetåret 1949/50 — 2 774 000 kronor — föreslås oförändrat 2 500 000 kronor.

Motionerna.

I de likalydande motionerna *I: 407* (av herrar Svedberg och Karl August Johanson) och *II: 563* (av herr Skoglund i Umeå m. fl.) hemställs, att riksdagen ville besluta, att arbetsförmedlingskontoret i Robertsfors tills vidare skall kvarligga i klass 5.

I de likalydande motionerna *I: 408* (av herrar Svärd och Cassel) och *II: 560* (av herr Nolin m. fl.) hemställs, att riksdagen måtte besluta dels att arbetskraften på länsarbetsnämndernas byggnadsavdelningar skall minskas i den utsträckning som ett bifall till motionerna *I: 371* och *II: 485* gör möjligt, dels att antalet ledamöter vid länsarbetsnämnderna skall minskas med tre, dels

ock att arvodena till länsarbetsnämndernas ledamöter skola bestämmas i enlighet med det av arbetsförmedlingsutredningen framlagda förslaget.

I de likalydande motionerna *I: 409* (av herr Herbert Hermansson) och *II: 557* (av herr Johansson i Mysinge m. fl.) hemställes, att riksdagen i anledning av förevarande proposition måtte uttala, att en särskild representant för jordbruket (i de nordligaste länen skogsbruket) skall ingå i länsarbetsnämnderna samt att denne jämte ersättare för honom utses på sätt i motionerna närmare angivits.

I de likalydande motionerna *I: 410* (av herrar De Geer och Weiland) och *II: 556* (av herr Åqvist m. fl.) hemställes, att riksdagen ville beakta de besparingsmöjligheter, för vilka redogjorts i motionerna och som föreslagits av 1950 års arbetsförmedlingsutredning och, vad gäller länsarbetsnämndernas byggnadsavdelningar, som föreslagits av en reservant inom utredningen.

I de likalydande motionerna *I: 411* (av fru Svenson m. fl.) och *II: 559* (av fru Torbrink m. fl.) hemställes, att riksdagen måtte besluta, att förste assistentbefattningarna i Stockholm, Stockholms län, Södermanlands län, Östergötlands län, Jönköpings län, Blekinge län, Malmöhus län, Göteborgs och Bohus län, Älvsborgs län, Värmlands län, Örebro län, Västmanlands län, Kopparbergs län, Gävleborgs län, Västernorrlands län, Västerbottens län och Norrbottens län skola bibehållas.

I de likalydande motionerna *I: 412* (av herr Anderberg och fru Sjöström-Bengtsson) och *II: 558* (av herr Jacobson i Vilhelmina m. fl.) hemställes, att riksdagen måtte besluta att kommun, som anlitar arbetsförmedlingen för förmedling av sina hemvårdarinnor, icke härför skall erlagga någon ersättning till statsverket.

I de likalydande motionerna *I: 413* (av herr Boo m. fl.) och *II: 562* (av herr Andersson i Dunker m. fl.) hemställes, att riksdagen — med bifall till Kungl. Maj:ts förslag i övrigt i förevarande proposition — måtte dels i fråga om den offentliga arbetsförmedlingens personalförteckning besluta de ändringar, som följa av ett bifall till vad i motionerna förordats, dels fastställa i motionerna angiven avlöningsstat för den offentliga arbetsförmedlingens permanenta organisation, att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1951/52, dels ock under femte huvudtiteln för budgetåret 1951/52 anvisa till Den offentliga arbetsförmedlingen: Avlöningar ett förslagsanslag av 12 769 000 kronor.

I de likalydande motionerna *I: 414* (av herr Falk) och *II: 561* (av fru Johansson i Norrköping m. fl.) hemställes, att riksdagen måtte besluta, att de i personalplanerna för den offentliga arbetsförmedlingen upptagna två försteassistentbefattningarna för konsulent- och koordinatorsuppgifter vid länsarbetsnämnden och arbetsförmedlingen i Linköping båda skola bibehållas.

Beträffande de skäl, motionärerna anfört till stöd för sina förslag, hänvisas till motionerna *II: 563*, *I: 408*, *I: 409*, *II: 556*, *II: 559*, *II: 558*, *II: 562* och *II: 561*.

Utskottet.

Departementschefen har för nästa budgetår icke förordat några större förändringar i *arbetsmarknadsstyrelsens* organisation. I avbidan på den översyn av styrelsen, som kommer att företagas av 1950 års arbetsförmedlingsutredning, har utskottet ansett sig böra godtaga departementschefens förslag i denna del. Utskottet har icke heller funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts beräkning av medelsbehovet till styrelsens omkostnader och krisorganisation.

Härefter övergår utskottet till den *offentliga arbetsförmedlingen*.

Utskottet biträder den av såväl arbetsförmedlingsutredningen som departementschefen uttalade uppfattningen, att någon allmän standardsänkning av *arbetsförmedlingens service* icke bör äga rum. Kundtjänsten torde emellertid — som departementschefen framhållit — icke böra avse mera än vad som fordras för att åstadkomma en snabb utjämnning av utbud och efterfrågan på arbetskraft. Utskottet har särskilt velat understryka detta, enär det arbete, som bedrivits inom främst tjänstemanna- och artistförmedlingarna, i vissa fall uppenbarligen varit alltför omfattande.

Vad departementschefen anfört om arbetsförmedlingens andel i omsättningen på arbetsmarknaden har icke givit utskottet anledning till erinran. Även i övrigt har utskottet kunnat godtaga vad departementschefen yttrat om behovet av offentlig arbetsförmedling m. m.

Beträffande *länsarbetsnämndernas sammansättning* innebär arbetsförmedlingsutredningens förslag, att antalet ledamöter — f. n. i flertalet län 9 — skall reduceras till 6, av vilka svenska arbetsgivareföreningen, landsorganisationen och tjänstemännens centralorganisation skola föreslå vardera en samt chefen för arbetsmarknadsstyrelsen återstoden. Departementschefen förordar härutöver ytterligare två ledamöter, varav den ena skulle utses efter förslag från de erkända arbetslöshetskassornas samorganisation och den andra efter förslag av chefen för arbetsmarknadsstyrelsen. I motionerna I: 408 och II: 560 samt I: 410 och II: 556 tillstyrkes utredningens förslag i denna del. I motionerna I: 409 och II: 557 yrkas, att en representant för jordbruket (i de nordligaste länen skogsbruket), utsedd efter förslag från hushållningssällskapens förvaltningsutskott, skall ingå i nämnden.

Utskottet vill för egen del uttala, att bland länsarbetsnämnderna med deras förhållandevis stora antal ledamöter i regel inrättats arbetsutskott, inom vilka det huvudsakliga arbetet utföres. Då detta icke är en lämplig anordning, synes en mindre nämnd i många fall vara att föredraga. Utredningens förslag om 6 ledamöter, som tillstyrkts i vissa av de nyssnämnda motionerna, torde vara en lämplig avvägning, och utskottet biträder detta förslag. Härvid har utskottet beaktat vad de sakkunniga anfört därom, att kontakten med intressenter i arbetsförmedlingen torde kunna upprätthållas utan speciell representation i nämnden.

Urvalet av nämndledamöter bör enligt utskottets mening avpassas efter länens olika struktur i fråga om näringar, befolkningsgrupper etc. I vissa län

är jordbruket helt dominerande, i andra åter kan den kvinnliga arbetskraften inom industrien vara av betydande storleksordning o. s. v. Lämpligheten av generella bestämmelser med innebörd, att vissa bestämda organisationer i samtliga län skola äga föreslå ledamöter, kan därför ifrågasättas. Utskottet förordar, att representationen i nämnderna icke fastläses på ett sådant sätt. Kungl. Maj:t bör i stället — med beaktande av förhållandena inom de olika länen — utse de ledamöter, som i varje särskilt fall synas bäst lämpade. Utskottet vill i detta sammanhang understryka angelägenheten av att dugande och för uppgiften intresserade män och kvinnor utses, oberoende av vilken organisation eller grupp de kunna anses representera. Genom utskottets ovan nämnda ställningstagande torde det i motionerna I: 409 och II: 557 angivna syftet med särskilda jordbruksrepresentanter i huvudsak bli tillgodosett.

Frågan om *ändrade arvodesbestämmelser* till landshövding, som är ordförande i länsarbetsnämnd, samt till övriga ledamöter skall enligt departementschefens förslag anstå i avbidan på bl. a. pågående översyn av grunderna för statens ersättning för vissa uppdrag. Utskottet finner denna ståndpunkt väl motiverad och avstyrker därför motionerna I: 408 och II: 560 i vad de avse denna fråga.

Beträffande *personalen på länsarbetsnämndernas kanslier* — frånsatt Stockholm och Göteborg — har utredningen föreslagit, att av de 22 tjänsterna i 22 lönegraden 15 skola indragas. Arbetsmarknadsstyrelsen har endast kunnat tillstyrka indragning av 7 sådana tjänster, medan departementschefen för sin del förordat indragning av 11 befattningar, av vilka en föreslås utbytt mot en assistenttjänst i 19 lönegraden. Samma utbyte har även föreslagits av såväl utredningen som styrelsen.

I motionerna I: 410 och II: 556 hemställs, att riksdagen ville beakta de besparingsmöjligheter, som angivits av arbetsförmedlingsutredningen.

I motionerna I: 413 och II: 562 yrkas beträffande arbetsförmedlingens permanenta organisation bifall till arbetsmarknadsstyrelsens förslag, utom vad gäller artist- och musikerförmedlingen.

När utskottet i det följande redogör för de förslag, som lagts fram av utredningen eller styrelsen, avses sålunda i tillämpliga delar även yrkandena i nämnda motioner.

I motionerna I: 411 och II: 559 föreslås, att 17 tjänster i 22 lönegraden, varvid åsyftas befattningshavare med de arbetsuppgifter, som hittills åvilat konsulenterna för det kvinnliga förmedlingsområdet, skola bibehållas. I nämnda antal ingår en tjänst i såväl Stockholm som Göteborg. Tjänsten i Stockholm är dock en inspektörsbefattning i 24 lönegraden.

Vidare föreslås i motionerna I: 414 och II: 561, att båda de i personalplanerna upptagna befattningarna för konsulent- och koordinatorsuppgifter i Linköping skola bibehållas.

Departementschefen har framhållit, att de av utredningen föreslagna indragningarna innebära en försvagning av länsarbetsnämndernas möjligheter att föra en aktiv arbetsmarknadspolitik. En något mera begränsad indragning synes önskvärd. Utskottet har därför ansett sig kunna godtaga departe-

mentschefens förslag om indragning av 11 tjänster. I anslutning till vad som anförts i motionerna I: 414 och II: 561 vill utskottet erinra, att enligt departementschefens förslag en tjänst skall finnas kvar i Östergötlands län. Om frågor rörande den kvinnliga arbetskraften anses särskilt betydelsefulla i detta län, torde hinder icke föreligga att utnyttja den kvarstående tjänsten för de göromål, som hittills handhafsats av konsulenten för det kvinnliga arbetsmarknadsområdet.

Utskottet avstyrker således motionerna I: 411 och I: 559 samt I: 414 och II: 561 ävensom — såvitt nu är i fråga — motionerna I: 410 och II: 556 samt I: 413 och II: 562.

Kontors- och ombudsorganisationen. Arbetsmarknadsstyrelsen har föreslagit att försöksvis få tillämpa en organisation, där flertalet ombud indragas och kontoren i stället förstärkas så att ambulerande förmedling kan upprätthållas. Arbetsförmedlingsutredningen har ställt sig tveksam till de fördelar, som skulle uppnås genom den föreslagna omorganisationen. Departementschefen har förordat en viss begränsad försöksverksamhet. Enligt utskottets mening har ombudsorganisationen i stort sett fyllt sin viktiga uppgift på landsbygden. Vid den avvägning, som måste ske mellan antalet kontor och ombud, bör därför de sistnämndas betydelse icke underskattas.

Antalet kontor (och expeditioner), som f. n. uppgår till 251, föreslår utredningen skall nedgå till 208, medan departementschefen räknar med 217 och arbetsmarknadsstyrelsen med 220. Utskottet har i och för sig icke funnit anledning till erinran mot en organisation av den omfattning, som de sakkunniga efter besök vid de olika länsarbetsnämnderna ansett sig böra förordas. Utredningen har understrukt att möjligheter böra stå till buds för att smidigt anpassa organisationen till de aktuella kraven. Med hänsyn härtill ävensom till de skäl, departementschefen i detta sammanhang anfört till stöd för sitt förslag, har utskottet dock icke velat motsätta sig, att ytterligare fyra kontor utöver det antal, som föreslagits av de sakkunniga, må bibehållas. Totalantalet kontor skulle vid bifall till utskottets förslag således uppgå till 212.

Utskottet biträder departementschefens förslag, att Kungl. Maj:t inom ramen för anvisade medel må besluta om ändringar i kontorsorganisationen. Antalet kontor i varje klass bör därför fastställas av Kungl. Maj:t under det att arbetsmarknadsstyrelsen i fråga om de lägsta klasserna bör äga bestämma vilka kontor, som skola hänföras till viss klass. Härav följer, att utskottet för sin del icke ansett sig böra tillstyrka förslaget i motionerna I: 407 och II: 563 om klassificering av arbetsförmedlingskontoret i Robertsfors.

Specialförmedlingarna m. m. Departementschefens förslag beträffande ungdomsförmedlingen och yrkesvägledningen, tjänstemannaförmedlingen samt arbetsvården överensstämmer i stort med utredningens förslag, under det att styrelsen räknat med något större personalbehov. Tillräckliga skäl att frångå Kungl. Maj:ts förslag ha enligt utskottets mening icke förebragts.

I anslutning till vad utskottet inledningsvis anfört, vill utskottet även i

detta sammanhang framhålla angelägenheten av att alla möjligheter beaktas att förbilliga den av tjänstemannaförmedlingen bedrivna förhållandevis kostsamma verksamheten. I fråga om arbetsvården vill utskottet understryka de sakkunnigas uttalande, att först då den ordinarie arbetsförmedlingen misslyckats i sina strävanden att placera en handikappad person, fallet bör hänskjutas till arbetsvårdsavdelningen för närmare utredning och analys. Vad beträffar artist- och musikerförmedlingen har utskottet funnit det tveksamt om arbetsförmedlingen bör medverka vid upprättandet av kontrakt. Utskottet förväntar, att ytterligare besparingar under denna förmedlingsgren framdeles skola vara möjliga att genomföra.

Med hänsyn till de ökade krav, som kunna komma att ställas på arbetsförmedlingen, har utredningen ansett, att förmedlingen av hemvårdarinnor i princip bör handhavas av hemhjälpnämnderna och alltså vara en kommunal angelägenhet. Departementschefen framhåller, att ett genomförande av detta förslag skulle vara förknippat med olägenheter genom att splittra förmedlingsverksamhet, som har ett nära praktiskt samband. Då emellertid det nuvarande systemet leder till att vissa kommuner erhålla en förmån, som andra icke åtnjuta, har han föreslagit, att de kommuner, som anlita arbetsförmedlingen för förmedling av hemvårdarinnor, skola ersätta staten för dess kostnader. Han har därför icke velat tillstyrka utredningens förslag om indragning av fem tjänster, vilka huvudsakligen utnyttjas för hemvårdarinneförmedling, utan i stället under avlöningsanslaget beräknat en inkomst av 50 000 kronor i ersättning från kommunerna.

I motionerna I: 412 och II: 558 framhålles, att arbetsförmedlingens handhavande av hemvårdarinneförmedlingen varit ändamålsenligt och bör ha möjligheter att utvecklas. Motionärerna hemställa, att kommun, som anlitar arbetsförmedlingen för förmedling av sina hemvårdarinnor, icke skall erlägga någon ersättning härför till statsverket.

Utskottet vill erinra, att förmedling av hemvårdarinnor genom arbetsförmedlingskontoren av naturliga skäl ofta icke kan äga rum på landsbygden. Även i städer och andra tätorter omhänderhas i ett flertal fall ifrågavarande förmedling av kommunala organ. Enligt vad utskottet inhämtat, ombesörjes emellertid förmedling av hemvårdarinnor på 172 platser av arbetsförmedlingen. Det är alltså uppenbart — som departementschefen också framhåller — att endast vissa kommuner komma i åtnjutande av denna förmån.

Utskottet delar de sakkunnigas av socialstyrelsen biträdda uppfattning, att förmedlingen av hemvårdarinnor i princip är en kommunal angelägenhet. Departementschefens förslag, att arbetsförmedlingen även i fortsättningen bör kunna handha denna verksamhet, om kommunen lämnar ersättning härför, finner utskottet ur flera synpunkter mindre lämpligt. Utskottet har därför icke ansett sig kunna tillstyrka nämnda förslag. Utskottet biträder således icke den i motionerna I: 412 och II: 558 hävdade uppfattningen, att arbetsförmedlingens verksamhet på detta område bör utvecklas. I stället bör enligt utskottets mening de fem tjänster indragas, som huvudsakligen utnyttjas för hemvårdarinneförmedling. I anslutning till vad de sakkunniga

anfört härom vill utskottet emellertid framhålla, att i de fall, där arbetsförmedlingen handhar förmedling av hemvårdarinnor utan att arbetsbördan eller kostnaderna nämnvärt öka och personalbehovet påverkas, hinder icke bör möta att arbetsförmedlingen sköter verksamheten.

Personalorganisationen. Utredningens majoritet har föreslagit indragning av 77 tjänster och arbetsmarknadsstyrelsen av 43. Departementschefen förordar att 60 befattningar skola indragas. Av utskottets ställningstagande i det föregående framgår, att utskottet i förhållande till departementschefens förslag förordat indragning av dels ytterligare fem kontor dels ock fem tjänster, som disponerats för hemvårdarinneförmedling. I övrigt har departementschefens förslag i denna del icke givit utskottet anledning till erinran. Med hänsyn till det anförda har utskottet beräknat, att 70 tjänster skola indragas, nämligen utöver departementschefens förslag fem befattningar som kontorsföreståndare ävensom de av utredningen för hemvårdarinneförmedling angivna tjänsterna en i lönegrad 19, en i lönegrad 16 och tre aspiranttjänster.

Krisorganisationen. I fråga om personalen på byggnadsavdelningarna samt biträdespersonalen har arbetsförmedlingsutredningens majoritet förordat indragningar med sammanlagt 13 tjänster. Två ledamöter voro skiljaktiga och föreslogo, att tillhoppa 42 resp. 54 befattningar skulle indragas.

Departementschefen — som icke har något att erinra mot indragning av sex biträdestjänster — understryker att de av utredningsmajoriteten föreslagna indragningarna på byggnadsavdelningarna måste göras beroende av utvecklingen i fråga om arbetsbelastningen. Prövningen anses därför böra ankomma på Kungl. Maj:t.

Den av en ledamot i utredningen föreslagna indragningen av 42 tjänster har tillstyrkts i motionerna I: 410 och II: 556. I motionerna I: 408 och II: 560 hemställas, att arbetskraften på länsarbetsnämndernas byggnadsavdelningar skall minskas i den utsträckning, som ett bifall till motionerna I: 371 och II: 485 gör möjligt.

Riksdagen har numera beslutat, att sistnämnda två motioner icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda. Utskottet har därför icke i denna del upptagit motionerna I: 408 och II: 560 till prövning.

Med anledning av yrkandet i motionerna I: 410 och II: 556 vill utskottet framhålla, att möjligheterna att effektivisera verksamheten på byggnadsavdelningarna icke torde ha helt utnyttjats. Arbetsförmedlingsutredningen har också uttalat sig för en förenklad handläggning av byggnadsärenden. I likhet med departementschefen förutsätter utskottet, att arbetsmarknadsstyrelsen beaktar de synpunkter som anförts av utredningen. Med denna erinran har utskottet ansett sig kunna godtaga departementschefens förslag.

Anslagsberäkningar. Den sammanlagda minskningen under avlöningsanslaget vid bifall till Kungl. Maj:ts förslag beräknar departementschefen till 527 000 kronor för helt år. Den nya organisationen avses emellertid skola träda i kraft först den 1 januari 1952. Begränsningen av antalet ledamö-

ter i länsarbetsnämnderna enligt utskottets förslag medför en besparing av 30 000 kronor. Kostnadsminskningen i anledning av den av utskottet förordade ytterligare reduceringen av antalet kontor beräknas till 18 000 kronor, varvid utskottet vid kostnadsberäkningen utgått från indragning av 5 deltidskontor. Indragningen av de tjänster, som disponerats för hemvårdarinneförmedling, innebära ett minskat medelsbehov av 34 000 kronor. Nämnade besparingar uppgå sammanlagt till (30 000 + 18 000 + 34 000) 82 000 kronor. Å andra sidan bortfaller den av departementschefen beräknade inkomstposten å 50 000 kronor i ersättning från kommunerna för handhavande av hemvårdarinneförmedlingen. Med hänsyn till utskottets förslag om minskning av antalet kontor torde vidare en viss förstärkning av ombudsorganisationen böra företagas, för vilket ändamål utskottet beräknar 10 000 kronor. Det av Kungl. Maj:t för avlöningar angivna beloppet bör alltså för helt budgetår nedräknas med (82 000 — 50 000 — 10 000) 22 000 kronor. Utskottet har beräknat, att anslaget redan för budgetåret 1951/52 kan minskas med sistnämnda belopp.

Utskottet tillstyrker Kungl. Maj:ts förslag om medelsanvisning till omkostnader och krisorganisationen.

Vad departementschefen i övrigt anfört i förevarande proposition har icke givit utskottet anledning till erinran eller särskilt uttalande.

Under åberopande av det anförda får utskottet hemställa,

att riksdagen må

I. besluta, att å personalförteckningen för arbetsmarknadsstyrelsens permanenta organisation antalet kontorsbiträden i Ca 8 skall ökas med 24;

II. fastställa följande avlöningsstat för arbetsmarknadsstyrelsens permanenta organisation, att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1951/52:

<i>Avlöningsstat.</i>	Kronor
1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	800 000
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i>	92 000
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal. .	1 546 000
4. Ersättningar till experter och sakkunniga, <i>förslagsvis</i>	13 000
5. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	273 000
<hr/> Summa kronor	2 724 000;

III. beträffande länsarbetsnämndernas sammansättning, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag och motionerna I: 409 och II: 557 samt med bifall till motionerna I: 408 och II: 560 ävensom I: 410 och II: 556, i vad de avse antalet ledamöter, godkänna vad utskottet anfört;

IV. beträffande arvodena till ordförande och ledamöter i länsarbetsnämnderna, med bifall till Kungl. Maj:ts förslag samt med avslag å motionerna I: 408 och II: 560, såvitt nu är i fråga, besluta, att arvoderna tills vidare skola utgå efter oförändrade grunder;

V. beträffande antalet befattningar i 22 lönegraden på länsarbetsnämndernas kanslier, med bifall till Kungl. Maj:ts förslag samt med avslag å motionerna I: 410 och II: 556, I: 411 och II: 559, I: 413 och II: 562 samt I: 414 och II: 561, såvitt nu är i fråga, besluta om indragning av 11 tjänster;

VI. i fråga om kontors- och ombudsorganisationen, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag och motionerna I: 410 och II: 556 samt med avslag å motionerna I: 413 och II: 562, såvitt nu är i fråga, ävensom motionerna I: 407 och II: 563, godkänna vad utskottet anfört;

VII. beträffande förmedling av hemvårdarinnor, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag samt motionerna I: 412 och II: 558, godkänna vad utskottet anfört;

VIII. beträffande specialförmedlingarna och personalorganisationen vid den offentliga arbetsförmedlingen, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag och motionerna I: 410 och II: 556 samt med avslag å motionerna I: 413 och II: 562, såvitt nu är i fråga, godkänna vad utskottet anfört;

IX. i anledning av Kungl. Maj:ts förslag och motionerna I: 410 och II: 556 samt med avslag å motionerna I: 413 och II: 562, såvitt nu är i fråga, bemyndiga Kungl. Maj:t att i personalförteckningen för den offentliga arbetsförmedlingens permanenta organisation vidtaga de ändringar, som påkallas av vad utskottet anfört;

X. i anledning av Kungl. Maj:ts förslag samt med avslag å motionerna I: 413 och II: 562, såvitt nu är i fråga, fastställa följande avlöningsstat för den offentliga arbetsförmedlingens permanenta organisation, att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1951/52:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	Kronor 3 992 000
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i>	229 000
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal	7 215 000
4. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	1 500
5. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	1 232 500

Summa kronor 12 670 000;

XI. beträffande den offentliga arbetsförmedlingens krisorganisation, med bifall till Kungl. Maj:ts förslag samt med avslag å motionerna I: 408 och II: 560 samt I: 410 och II: 556, såvitt nu är i fråga, godkänna vad av departementschefen i statsrådsprotokollet över socialärenden för den 23 februari 1951 anförts;

XII. i anledning av Kungl. Maj:ts förslag samt med avslag å motionerna I: 413 och II: 562, såvitt nu är i fråga, för budgetåret 1951/52 under femte huvudtiteln anvisa

a) till *Arbetsmarknadsstyrelsen: Avlöningar* ett förslagsanslag av 2 724 000 kronor,

b) till *Arbetsmarknadsstyrelsen: Omkostnader* ett förslagsanslag av 671 000 kronor,

c) till *Arbetsmarknadsstyrelsen: Krisorganisationen* ett förslagsanslag av 900 000 kronor,

d) till *Den offentliga arbetsförmedlingen: Avlöningar* ett förslagsanslag av 12 670 000 kronor,

e) till *Den offentliga arbetsförmedlingen: Omkostnader* ett förslagsanslag av 3 450 000 kronor,

f) till *Den offentliga arbetsförmedlingen: Krisorganisationen* ett förslagsanslag av 2 500 000 kronor.

Stockholm den 18 maj 1951.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från f ö r s t a kammaren: herrar Gustaf Karlsson, Mannerskantz, Leander, Gillström, fröken Andersson, herrar Eric Ericson, Sundelin, Rosenberg, Hesselbom, Erik Gustaf Andersson, Einar Persson, Bergman, Söderquist, Jansson och Bengtson; samt

från a n d r a kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Ward, Malmberg i Skövde, Bergström, Svensson i Grönvik, Mårtensson i Uddevalla, Lindholm, Åkerström, Kollberg, Petterson i Degerfors, fröken Elmén, herr Birke, fru Ericsson i Luleå, herrar Johansson i Mysinge och Nihilfors.

Reservationer.

1) av fröken *Andersson*, herrar *Söderquist*, *Kollberg*, fröken *Elmén* och herr *Nihlfors*, vilka ansett, att på länsarbetsnämndernas kanslier 15 tjänster i lönegrad 22 bort bibehållas och att därför

dels den del av utskottets yttrande, som på s. 15 börjar med orden »Departementschefen har» och på s. 16 slutar med »och II: 562», bort ha följande lydelse:

»Utskottet biträder departementschefens uppfattning, att länsarbetsnämnderna böra ha sådan personalutrustning, att de icke blott kunna sköta de löpande arbetsuppgifterna utan även kunna företa utredningar rörande aktuella arbetsmarknadsspörsmål, taga initiativ till åtgärder för förbättrande av sysselsättningen eller för att tillföra arbetsmarknaden ytterligare arbetskraft samt över huvud taget fullgöra uppgifter, som fordras för en aktiv arbetsmarknadspolitik. De av utredningen föreslagna indragningarna av konsulenttjänster innebära — såsom departementschefen framhåller — otvivelaktigt en försvagning av nämndernas kapacitet i angivna hänseenden. Särskilt betänklig finner utskottet den av utredningen förordade totala indragningen av de kvinnliga konsulenttjänsterna. I rådande läge är det enligt utskottets mening ett betydande samhällsintresse, att alla möjligheter beaktas att tillvarataga den arbetskraft, som utgöres av de icke förvärvsarbetande kvinnorna. Utskottet vill i detta sammanhang erinra om att parterna på arbetsmarknaden — arbetsgivareföreningen, landsorganisationen och tjänstemännens centralorganisation — motsatt sig nämnda indragning. Landsorganisationen har därvid uttalat, att det säkerligen ur folkhushållets synpunkt vore motsatsen till sparsamhet, om de av utredningen föreslagna indragningarna komma till stånd.

Departementschefen har visserligen modifierat indragningarna genom att låta ytterligare fyra tjänster i lönegrad 22 kvarstå. Detta är dock enligt utskottets mening icke tillfyllest. Utskottet har för egen del ansett sig böra tillstyrka den av arbetsmarknadsstyrelsen och i motionerna I: 413 och II: 562 föreslagna reduceringen av de nuvarande konsulent- och koordinatorsbefattningarna i 22 lönegraden med 7 tjänster. Utskottet förutsätter — i anledning av yrkandet i motionerna I: 411 och II: 559 — att till de tjänster, som skola bibehållas, hänföras de väsentliga arbetsuppgifter, som handhavas av de kvinnliga konsulenterna.

Då arbetsmarknadsstyrelsens förslag innebär, att i Östergötlands län två tjänster i 22 lönegraden skola bibehållas, medför utskottets ställningstagande jämväl ett tillstyrkande av motionerna I: 414 och II: 561.»

dels det stycke i utskottets utlåtande på s. 18, som börjar med rubriken »*Personalorganisationen*» och slutar med orden »tre aspiranttjänster» bort ha följande lydelse:

»*Personalorganisationen*. Utredningens majoritet har föreslagit indragning av 77 tjänster och arbetsmarknadsstyrelsen av 43. Departementsche-

fen förordar att 60 befattningar skola indragas. Av utskottets ställningstagande i det föregående framgår, att utskottet i förhållande till departementschefens förslag förordat dels bibehållande av fyra tjänster i 22 lönegraden, dels indragning av ytterligare fem kontor samt fem tjänster, som disponerats för hemvårdarinneförmedling. I övrigt har departementschefens förslag i denna del icke givit utskottet anledning till erinran. Med hänsyn till det anförda har utskottet beräknat, att 66 tjänster skola indragas.»

dels det stycke i utskottets utlåtande, som på s. 18 börjar med rubriken »Anslagsberäkningar» och på s. 19 slutar med orden »sistnämnda belopp», bort ha följande lydelse:

»Anslagsberäkningar. Den sammanlagda minskningen under avlöningsanslaget vid bifall till Kungl. Maj:ts förslag beräknar departementschefen till 527 000 kronor för helt år. Den nya organisationen avses emellertid skola träda i kraft först den 1 januari 1952. Begränsningen av antalet ledamöter i länsarbetsnämnderna enligt utskottets förslag medför en besparing av 30 000 kronor. Kostnadsminskningen i anledning av den av utskottet förordade ytterligare reduceringen av antalet kontor beräknas till 18 000 kronor, varvid utskottet vid kostnadsberäkningen utgått från indragning av 5 deltidskonator. Indragningen av de tjänster, som disponerats för hemvårdarinneförmedling, innebär ett minskat medelsbehov av 34 000 kronor. Nämnda besparingar uppgå sammanlagt till $(30\ 000 + 18\ 000 + 34\ 000)$ 82 000 kronor. Å andra sidan bortfaller den av departementschefen beräknade inkomstposten å 50 000 kronor i ersättning från kommunerna för handhavande av hemvårdarinneförmedlingen. Bibehållandet av 4 tjänster i 22 lönegraden enligt utskottets förslag medför ett ökat medelsbehov av 38 000 kronor. Med hänsyn till utskottets förslag om minskning av antalet kontor torde vidare en viss förstärkning av ombudsorganisationen böra företagas för vilket ändamål utskottet beräknar 10 000 kronor. Det av departementschefen för avlöningar beräknade beloppet bör alltså för helt budgetår höjas med $(98\ 000 - 82\ 000)$ 16 000 kronor. Utskottet har beräknat, att anslaget redan för nästa budgetår skall höjas med sistnämnda belopp.»

dels ock utskottets hemställan i nedan angivna delar bort ha följande lydelse:

»V. beträffande antalet befattningar i 22 lönegraden på länsarbetsnämndernas kanslier i anledning av Kungl. Maj:ts förslag och motionerna I: 411 och II: 559 samt med bifall till motionerna I: 413 och II: 562 ävensom I: 414 och II: 561 samt med avslag å motionerna I: 410 och II: 556, såvitt nu är i fråga, godkänna vad utskottet anfört;

IX. i anledning av Kungl. Maj:ts förslag och motionerna I: 410 och II: 556 samt I: 413 och II: 562, såvitt nu är i fråga, bemyndiga Kungl. Maj:t att i personalförteckningen för den offentliga arbetsförmedlingens permanenta organisation vidtaga de ändringar, som påkallas av vad utskottet anfört;

X. i anledning av Kungl. Maj:ts förslag samt motionerna I: 413 och II: 562, såvitt nu är i fråga, fastställa följande avlöningsstat för den offentliga arbetsförmedlingens permanenta organisation, att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1951/52:

<i>Avlöningsstat.</i>	Kronor
1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	3 992 000
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i>	229 000
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal ..	7 249 000
4. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	1 500
5. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	1 236 500
Summa kronor	12 708 000

XII. i anledning av Kungl. Maj:ts förslag samt motionerna I: 413 och II: 562, såvitt nu är i fråga, för budgetåret 1951/52 under femte huvudtiteln anvisa

d) till *Den offentliga arbetsförmedlingen*: *Avlöningar* ett förslagsanslag av 12 708 000 kronor.»

2) av herrar *Leander, Hesselbom, Mårtensson* i Uddevalla, *Lindholm, Åkerström* och fru *Ericsson* i Luleå, vilka ansett, att utskottet i huvudsak bort tillstyrka departementschefens förslag beträffande förmedlingen av hemvårdarinnor och att därför

dels den del av utskottets yttrande, som på s. 17 börjar med orden »Utskottet vill» och på s. 18 slutar med orden »tre aspiranttjänster», bort ha följande lydelse:

»Utskottet vill erinra, att förmedling av hemvårdarinnor genom arbetsförmedlingskontoren av naturliga skäl ofta icke kan äga rum på landsbygden. Även i städer och andra tätorter omhänderhas i vissa fall ifrågavarande förmedling av kommunala organ. Enligt vad utskottet inhämtat, ombesörjes emellertid förmedling av hemvårdarinnor på 172 platser av arbetsförmedlingen. Det är alltså på ett förhållandevis stort antal orter, som kommunerna funnit det lämpligt överlåta denna verksamhet till arbetsförmedlingen. Av socialstyrelsens yttrande framgår också, att styrelsen har mycket goda erfarenheter av detta arrangemang, varigenom förmedlingstjänstemännens orts- och personkännedom samt arbetsrutin direkt ställts till verksamhetens förfogande. Det är utskottet bekant, att verksamheten, där den ombesörjes av arbetsförmedlingen, effektiviserats och omhänderhåfts på ett för alla parter tillfredsställande sätt. Utskottet vill därför i anslutning till departementschefens förslag förorda, att förmedling av hem-

vårdarinnor handhaves av arbetsförmedlingen i de fall vederbörande kommun finner detta ändamålsenligt. Den av utredningen föreslagna indragningen av 5 befattningar, som i huvudsak utnyttjas för hemvårdarinneförmedling, bör således icke komma till stånd. I detta sammanhang vill utskottet vidare erinra om hemsamaritverksamheten, som på vissa orter erhållit en betydande omfattning. Såsom arbetsmarknadsstyrelsen framhållit torde det ofta förekomma, att familjernas hjälpbehov tillgodoses antingen med en hemvårdarinna eller en hemsamarit. Under sådana förhållanden är det — icke minst för de hjälpbehövande familjerna — en avsevärd fördel, om ifrågavarande hjälp kan förmedlas av samma organ, nämligen arbetsförmedlingen.

Utskottet anser, att förmedling av hemvårdarinnor liksom förmedling av hemsamariter och annan arbetskraft i princip bör vara avgiftsfri. Då emellertid icke alla kommuner ha möjlighet utnyttja arbetsförmedlingen för förmedling av hemvårdarinnor, vill utskottet icke motsätta sig, att under en övergångstid de kommuner, som anlita arbetsförmedlingen, erlägga viss avgift till statsverket i ersättning för dess kostnader. Denna bör dock fastställas efter enkla grunder, exempelvis i form av viss avgift för hemvårdarinna och år, och utgå med enhetligt belopp efter överläggningar mellan socialstyrelsen och vederbörande kommuner. Ehuru utskottet i princip delar den i motionerna I: 412 och II: 558 hävdade uppfattningen är utskottet således icke för närvarande berett biträda motionärernas förslag.

Personalorganisationen. Utredningens majoritet har föreslagit indragning av 77 tjänster och arbetsmarknadsstyrelsen av 43. Departementschefen förordar att 60 befattningar skola indragas. Av utskottets ställningstagande i det föregående framgår, att utskottet i förhållande till departementschefens förslag förordat indragning av ytterligare fem kontor. I övrigt har departementschefens förslag i denna del icke givit utskottet anledning till erinran. Med hänsyn till det anförda har utskottet beräknat, att 65 tjänster skola indragas, nämligen utöver departementschefens förslag fem befattningar som kontorsföreståndare.»

dels det stycke i utskottets yttrande på s. 18, som börjar med rubriken »Anslagsberäkningar» och på s. 19 slutar med orden »sistnämnda belopp», bort ha följande lydelse:

»*Anslagsberäkningar.* Den sammanlagda minskningen under avlöningsanslaget vid bifall till Kungl. Maj:ts förslag beräknar departementschefen till 527 000 kronor för helt år. Den nya organisationen avses skola träda i kraft först den 1 januari 1952. Begränsningen av antalet ledamöter i länsarbetsnämnderna enligt utskottets förslag medför en besparing av 30 000 kronor. Kostnadsminskningen i anledning av den av utskottet förordade ytterligare reduceringen av antalet kontor beräknas till 18 000 kronor, varvid utskottet vid kostnadsberäkningen utgått från indragning av 5 deltidskontor. Nämnda besparingar uppgå sammanlagt till (30 000 + 18 000) 48 000 kronor. Med hänsyn till utskottets förslag om minskning av antalet kontor torde å andra sidan en viss förstärkning av ombudsorganisationen böra före-

tagas, för vilket ändamål utskottet beräknar 10 000 kronor. Det av Kungl. Maj:t för avlöningar beräknade beloppet bör alltså nedräknas med (48 000 — 10 000) 38 000 kronor. Utskottet har beräknat, att anslaget redan för nästa budgetår kan minskas med sistnämnda belopp.»

dels ock utskottets hemställan i nedan angivna delar bort ha följande lydelse:

»VII. beträffande förmedling av hemvårdarinnor, med bifall till Kungl. Maj:ts förslag samt med avslag å motionerna I: 412 och II: 558, godkänna vad av departementschefen i statsrådsprotokollet över socialärenden för den 23 februari 1951 anförts;

X. i anledning av Kungl. Maj:ts förslag samt med avslag å motionerna I: 413 och II: 562, såvitt nu är i fråga, fastställa följande avlöningsstat för den offentliga arbetsförmedlingens permanenta organisation, att tillämpas tills vidare fr. o. m. budgetåret 1951/52:

<i>Avlöningsstat.</i>	Kronor
1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	3 992 000
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i>	229 000
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal..	7 196 000
4. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	1 500
5. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	1 235 500
Summa kronor	12 654 000

XII. i anledning av Kungl. Maj:ts förslag samt med avslag å motionerna I: 413 och II: 562, såvitt nu är i fråga, för budgetåret 1951/52 under huvudtiteln anvisa

d) till *Den offentliga arbetsförmedlingen: Avlöningar* ett förslagsanslag av 12 654 000 kronor.»

3) av herr *Hesselbom*;

4) av herr *Johansson* i Mysinge.